

veziLO

GLASILO DELOVNIH LJUDI DO BETI, KOMET

Vpogled v delo „disciplinarjev“

Disciplinska komisija, kot organ delavcev v TOZD za ugotavljanje kršitev delovnih obveznosti in drugih kršitev delovne discipline, za ugotavljanje škode in odškodninske odgovornosti ter izrekanje ukrepov kršilcem delovnih obveznosti in delovne discipline, v našem primeru kot skupen organ vseh TOZD in DSSS, je bila izvoljena na način, kot ga določa zakon o združenem delu (na neposrednih tajnih volitvah), dne 27. 12. 1977. Komisija šteje devet članov, od tega je sedem članov izvoljenih predstavnikov TOZD in DSSS, dva člana pa sta predstavnika družbene skupnosti.

Ob obravnavanju vprašanja, kako naj bo ta organ konstituiran (v vsaki TOZD in DSSS posebej ali skupno za vse TOZD in DSSS), je bilo sprejeto stališče, naj bo komisija kot skupen organ za vse TOZD in DSSS s sedežem v Metliki. To predvsem zaradi ekonomično-

sti, lažjega spremljanja in ugotavljanja pojavov, ki stopajo v ospredje, pa tudi zaradi manjše možnosti pojavov familijarnosti.

Opredelitev pravic in obveznosti iz združenega dela po ustavi in zakonu

Poleg zakona o združenem delu in zakona o delovnih razmerjih (v nadaljnjem besedilu: ZZZD in ZDR), je ustava močno zaostila odgovornost v združenem delu. Delavci nimajo v združenem delu samo pravic, pač pa tudi obveznosti in odgovornosti. Obseg pravic v združenem delu je zato neposredno vezan na obseg odgovornosti, ki jih imajo delavci v TOZD, pa tudi v najširšem smislu: „Ko delavci v združenem delu uresničujejo pravice dela z družbenimi sredstvi, so vzajemno odgovorni, da v svojem skupnem in splošnem družbenem interesu ta sredstva

družbeno in ekonomsko uporabljajo in jih kot materialno osnovo svojega dela in celotnega družbenega dela nenehno uporabljajo (1. odst. 15. člena ustave SFRJ)“.

Ker je odgovornost v bistvu razmerje med ljudmi, je zato razumljivo, da poznamo številne oblike odgovornosti. Vsaj na področju združenega dela je aktualna zlasti naslednja delitev odgovornosti:

— **nepravne oblike odgovornosti**, katerih značilnost je, da te oblike odgovornosti ne določajo pravne norme, pač pa splošna moralna, etična načela, predvsem tudi temeljna načela socialistične samouprave družbe, ki so zajeta v uvodnem delu ustave SFRJ,

— **pravne oblike odgovornosti**, katerih značilnost je, da odgovornost za posameznikovo ravnanje določajo pravne norme, pa naj bodo državnega

(nadaljevanje na 2. st.)

Napravili smo — ali pa smo šele na začetku — reorganizacijo skladišč in raznih služb. Delo je razdeljeno, skladišča so „urejena“, pa še vedno se ne ve, kdo pije, kdo plača. V skladiščih smo dobili nove šefe, a skladiščniki še vedno ne vemo, kdo je naš nadrejeni. Ko vprašam enega, te pošlje k drugemu, drugi k tretjemu in tako naprej. Vse kaže, kot da smo vsi samostojni in nima nihče nikogar nad seboj.

Poglavje zase predstavlja tudi naša transportna skupina. Sestavljajo jo fantje, ki so delali prej v skladišču surovin. Z reorganizacijo so fantje preimenovani v transportno skupino. Delo te skupine je izlaganje vagonov, kamionov za potrebe vseh TOZD delovne organizacije Beti Metlika.

Malo trpkosti

Prav tako nalagajo embalažo, valje, zaboje in podobno. Že iz tega je razvidno, da se je obseg dela tej skupini povečal, osebni dohodki pa so jim ostali enaki.

Zakaj to? Zakaj se jim ne bi z reorganizacijo dvignil tudi osebni dohodek? Kot transportna skupina delajo že od 1. aprila, spremenilo pa se ni nič.

Odgovori se izgovarjajo drug na drugega, prave odgovornosti pa noče nihče prevzeti. Naj zapišem, da delajo fantje v mrazu, dežju, vročini in snegu, vendar imajo občutek, da jim tega nihče ne prizna.

Tudi zaščiteni niso, kot bi bilo treba.

Upamo, da se bo našel kdo, ki bo rešil problem v obojestransko zadovoljstvo.

IVAN MALEŠIČ

PRED VAMI JE ZADNJA LETOŠNJA ŠTEVILKA VEZILA. MALCE JE NOVOLETNO UBRANA, SE PRAVI, JE VESELEJŠA. Z NJO SE POSLAVLJAMO OD 1978. LETA, Z NJO SE ZAHVALJUJEMO SODELAVCEM, SKRATKA, VSEM, KI SO POMAGALI UREDNIŠTVU PRI DELU. TAKO ALI DRUGAČE.

PA ŠE TO: VSEM IZ BETI IN KOMETA ŽELIMO VELIKO USPEHOV, PRIJATELJSTVA, ZDRAVJA, LJUBEZNI, VESELJA, SMEHA, DELOVNIH ZMAG, PRODAJNIH USPEHOV, ZALOŽENIH TRGOVIN IN SHRAMB, ČIM MANJ MAKADAMA, VELIKO DOBRE PITNE VODE IN VINA, MIRU, OSEBNEGA ZADOVOLJSTVA, MNOŽICO STANOVANJ, DOBRE OSEBNE DOHODKE, NOVA AVTOMOBILE, TELEVIZORJE, RADIJSKE APARATE, NOVE ČEVLJE, PLAŠČE, LEPE FRIZURE, PITANE PRAŠIČE, POLNE TRTE, JABLANE, HRUŠKE, SLIVE, ODLIČNA SPRIČEVALA OTROK, USTALJENE CENE PA ŠE TO IN ONO V PRIHAJAJOČEM 1979. LETU.

UREDNIŠTVO

Vezilo, glasilo DO Beti in Komet ureja uredniški odbor: Toni Gašperič (glavni in odgovorni urednik), Slobodanka Videtič, Dragica Nenadič, Desimir Milovanović, Cveto Rus, Zdenka Jarnjevič, Viktor Kozjan, Jože Gerkiš, Tone Omerzel, Ivica Rajgelj, Jožica Cigič, Zdenka Gerkiš, Branko Herak, Milena Pavuna, Zvonka Gorenc, Sonja Zorc, Marjetka Žele, Milka Mavrin, Dalibor Hrst, Vera Kosteled, Martina Jakofčič, Ivan Bordinarič in Irena Kostevc. Tehnična urednika: Dušan Pezelj in Janez Pezelj. Vezilo izhaja v nakladi 2100 izvodov, in sicer enkrat na mesec. Priprava in stavko: ČZP Dolenjski list, Novo mesto, tisk: Knjigotisk, Novo mesto. Naslov izdajatelja: Beti, Tovarniška 2, Metlika.

ZAHVALA

Ob smrti mojega očeta Antuna Bošnjaka se iskreno zahvaljujem sindikalni organizaciji in sodelavcem tozd Pletenine za denarno pomoč in izraženo sožalje.

JOSIP BOŠNJAK
z družino

ZAHVALA

Ob smrti dragega brata Filipa Jakšiča se iskreno zahvaljujem sindikalni organizaciji TOZD Kodranka in volna za podarjene vence, izraze sožalja in za sočustvanje. Posebna zahvala sodelavcem, ki so mi stali ob strani v težkih trenutkih.

ANA LADIKA
z družino

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi drage mame ANE KOSTELEČ iz Krmačine se iskreno zahvaljujem za vso pomoč, ki mi jo je izkazal v težkih trenutkih kolektiv delovne organizacije Beti. Posebna zahvala osnovni organizaciji sindikata TOZD Kodranka in volna za darovano cvetje, sodelavcem, ki so jo pospremili k zadnjemu počitku ali kakor koli počastili njen spomin.

ŽALUJOČI STANKO
KOSTELEČ

VPOGLED V DELO 'DISCIPLINIRANJEV' – VPOGLED V DELO 'DISCIPLINIRANJE'

(nadaljevanje s 1. st.)

(ustava, zakoni, pravilniki inpd.) ali samoupravnega izvora (samoupravni sporazumi, drugi samoupravni splošni akti). Pravne oblike odgovornosti imajo za posledico pravne sankcije, torej sankcije, določene v državni ali samoupravni normi.

Med pravnimi oblikami odgovornosti poznamo:

– kazenskoopravno odgovornost za dejanja, ki so v kazenskem zakonu določena kot kazniva dejanja (napr. kazniva dejanja zoper samoupravljanje, kazniva dejanja zoper družbeno lastnino itd.), s sankcijo – kaznijo,

– upravnokazenska odgovornost za gospodarske prestopke in prekrške. Sankcija se kaže v denarni kazni,

– odškodninska (oz. materialna) odgovornost za povzročeno škodo s sankcijo, povzročeno škodo povrniti, vzpostaviti prejšnje stanje, oz. če to ni mogoče, plačati odškodnino,

– odgovornost za opravljanje samoupravljaljskih funkcij. Ta vrsta odgovornosti je neakšna vmesna stopnja med pravnimi in nepravnimi oblikami odgovornosti. Vmesna zato, ker zakon ureja samo njene temelje, vse ostalo prepušča združenemu delu (konkretizirano je v statutih TOZD ter v samoupravnem sporazumu o združitvi v delovno organizacijo).

Upravičenci za uvedbo disciplinskega postopka

Postopek za ugotavljanje odgovornosti delavca se začne na zahtevo delavskega sveta, individualnega poslovnega organa, organa samoupravne delavske kontrole, zbora delovne enote, družbenega pravo-branilca samoupravljanja ali sindikata, kakor tudi pristojnega organa družbenopolitičnih skupnosti in drugega organa, določenega s samoupravnim splošnim aktom.

Zakon o DR dopolnjuje ZZZ tako, da določa kot upravičene predlagatelje še zbor delovne enote in drug organ, določen v samoupravnem splošnem aktu.

Do uveljavitve ZZZ so delavci samostojno določali v svojih aktih, kdo vse lahko predlaga uvedbo disciplinskega postopka. Glede na zaostreno odgovornost v združenem delu, pa zakon določa upravičene predlagatelje. S tem tudi izpostavlja njihovo odgovornost za uresničevanje pravic, obveznosti in odgovornosti v združenem delu. Poleg upravičencev za

uvedbo disciplinskega postopka pozna zakon institut pobude, ki jo lahko poda vsak delavec, ki zve za kršitev delovne obveznosti.

Razlika med pobudo in zahtevo

Razlika je očitna. Če bo disciplinska komisija dobila pobudo za uvedbo disciplinskega postopka bo šele tehtala, presoja, ali bo sploh uvedla disciplinski postopek, če pa bo dobila od pristojnega organa zahtevo za uvedbo postopka, bo morala začeti oz. nadaljevati, ne da bi prej presojala vmesnost oz. ustreznost uvedbe disciplinskega postopka.

Pri nas smo vprašanje pobude uredili tako, da se pobuda daje neposredno upravičenim predlagateljem (glej obrazec prijave za uvedbo disciplinskega postopka) in ne neposredno komisiji.

Tisti organ, ki je zahteval uvedbo disciplinskega postopka, je upravičen tudi aktivno sodelovati v nadaljevanju postopka, ne glede na to, ali ga je zahteval sam, ali pa je bil začel na zahtevo drugega organa. Upravičeni predlagatelj lahko vloži ugovor zoper odločbo disciplinske komisije, lahko sproži sodni postopek pred sodiščem združenega dela, če meni, da komisija ni pravilno odločala.

Delavcu, odgovornemu za kršitev delovne obveznosti, lahko disciplinska komisija izreče enega od naslednjih ukrepov:

- opomin,
- javni opomin,
- razporeditev na druga dela oziroma naloge za čas, določen v samoupravnem splošnem aktu o delovnih razmerjih,
- denarna kazen,
- prenehanje delovnega razmerja.

Pri izreku ukrepa mora disciplinska komisija upoštevati težo in posledice, ki jih ima storjena kršitev za TOZD in združeno delo sploh, pomen razvnanja delavca za okolje, v katerem je bilo storjeno, delavčevo prejšnje vodenje in tudi njegove osebne razmere. Pri vsakem odločanju mora disciplinska komisija upoštevati okoliščine, ki so delavcu v korist, kot tudi okoliščine, ki delavca obremenjujejo.

V obrazložitvi odločbe disciplinske komisije mora biti navedeno, katere okoliščine je komisija upoštevala ob izreku ukrepa. Če komisija navedenih določil ne bi upoštevala ob

izreku ukrepa, gre za bistveno kršitev disciplinskega postopka.

Opomin in javni opomin sta moralna ukrepa, brez materialnih posledic. Lahko se izrekata za vse kršitve – lažje in hujše. Razlikujeta se samo po stopnji: opomin je blažji ukrep, kot javni opomin. Javno se lahko objavita oba.

Ukrep razporeditve na druga dela in naloge je le začasna značaja: traja le določen čas, največ eno leto. Ukrep razporeditve na druga dela in naloge se lahko izreče tako za lažje kakor za hujše kršitve delovne obveznosti. Na podlagi tega ukrepa je mogoče delavca razporediti na katerokoli delovno naloge, neodvisno od strokovne izobrazbe oz. delovne zmožnosti.

Denarna kazen se sme izreči le za hujše kršitve delovne dolžnosti iz 169. člena ZD, in sicer največ do 10 % zneska akontacije osebnega dohodka. Spodnja meja denarne kazni je določena v pravilniku o delovnih razmerjih in znaša 5 %. Ta ukrep se lahko izreče tudi pogojno.

Prenehanje delovnega razmerja. V vrsti disciplinskih ukrepov je ta ukrep najhujši, ne samo zaradi moralnih in statusnih posledic (izguba lastnosti delavca), pač pa tudi zaradi materialni posledic. Ukrep prenehanja delovnega razmerja je mogoče izreči samo za hujšo kršitev delovne obveznosti, (ne pa tudi za lažjo), ki je kot takšna določena v samoupravnem splošnem aktu. Tega ukrepa ni mogoče izreči za vsako hujšo kršitev, pač pa mora biti tako huda,

– da se z njo povzročajo motnje v razmerju pri opravljanju del oz. nalog, ali

– da se z njo onemogoča ali otežuje delo drugih delavcev,

– ali, da se z njo moti delovni proces.

Tudi ta ukrep se lahko izreče pogojno, vendar ne dalj kot za eno leto.

V čem je smisel pogojnih ukrepov?

Smisel pogojne odločitve izvršitve izrečenega ukrepa je v resnem opozorilu disciplinske komisije, naj delavec, ki je bil spoznan za odgovornega, v prihodnje drugače ravna. Če bo spremenil svoj odnos do dela tako, da ne bo kršil prevzetih delovnih obveznosti, se bo po izteku dobe, za katero mu je bila izvršitev ukrepa pogojno

(nadaljevanje na 6. st.)

Najdihojca je več kot drugi dom

V Dobovi, TOZD Konfekcija, nisem bil že zelo dolgo, četudi pripravljajo tamkajšnje kuharice dobro rižoto s solato. V tej naši temeljni organizaciji združenega dela se je zaposlilo devetnajst novih delavk, doma v glavnem s Hrvaške, tako da tečeta zdaj dva trakova. Dobova je zanimiv kraj, pomembno železniško križišče, v njej živijo kmetje in delavci.

Preko šeststo ljudi je zaposlenih v gospodarstvu, ki predstavlja tretjino vse industrije v brežiški občini. Dobovčani trezno razmišljajo o napredku svojega kraja, ne bi hoteli in nočejo zaostajati, nočejo capljati za razvojem, za napredkom.

27. oktobra letos so slavno odprli otroški vrtec, lepo zgradbo na vzpetini, s katere je lep razgled na Dobovo. Vrtec je sodoben, v igralnicah je polno igrač in malčkov od dveh do

sedmih let, predšolcev, od katerih bodo najstarejši drugo jesen korakali v pravo šolo. To je stara stavba pri cerkvi, zgradba, na katero Dobovčani niso ponosni, ampak raje kujejo načrte, kako bi prišli do nove. Stala naj bi pri otroškem vrtcu.

V otroškem vrtcu – imenovali so ga Najdihojca – je našlo svoj drugi dom devetdeset otrok.

– To so sinovi in hčerke delavcev, a tudi kmetov, ki so spoznali, da se otrok v vrtcu marsikaj nauči. V našem vrtcu je petindvajset do trideset otrok delavcev iz Beti, rada pove nasmejana, simpatična in delu predana tovarišica JELKA SKOBRNE, vodja.

– Kako sodelujete z našo Beti?

– To sodelovanje je že tradicionalno. Dokler je bil oddelek še v šoli, so kuharice Beti skrbele za prehrano mal-

čkov. Polnih pet let. Zdaj imamo svojo kuhinjo, kuharico, zdaj je prehrana prilagojena otrokom. No, Beti nam priskrbi

cenejše artikle, pomaga nam pri nabavi ozimnice, za osmi marec bomo pripravili programček, za novo leto pa morda razstavo otroških izdelkov.

– Kaj načrtujete za v bodoče?

– Urediti bo treba okolico stavbe. Nekaj smo že postorili s prostovoljnimi delom krajanov, nekaj pa še bomo. Predvsem nam manjka zunanjih igrač. Te pa so zelo drage, zato razmišljamo, da bi jih izdelali sami. Polovico ceneje bi nas prišlo.

– Jaslic pa nimate, kajne?

– Ne, nimamo. Razmišljamo pa o organiziranem varstvu na domu. Tako imajo urejeno v Brežicah in zadeva ni slaba.

– Zadostuje vrtec potrebam kraja?

– Da. V zadnjem času nismo odklonili niti ene prošnje za sprejem v vrtec. Ljudje, starši so zadovoljni. In z njimi tudi mi, ki tu delamo.

T. G.

Tonetov novi stroj

Površni posamezniki kaj radi ocenjujejo mlade po zunanjem videzu. Malo daljši lasje, brada, kavbojke in že človeku prilepijo etiketo z negativnim prizvokom. Tone Pezdirc, mehanik, deluje frajersko, mladostno, brezskrbno, njegova generacija pa ve, da je Tone Pezdirc miren, deloven in sposoben fant.

Dolgolasi in bradati Tone Pezdirc je dolgoletni član foto kina kluba Fokus, ki je pripravil že celo vrsto uspešnih razstav, predavanj, svojčas so snemali celo filme. Potem so odnehali, kar je prav gotovo škoda, saj so skušali ohraniti pri življenju stare belokrajske običaje, obrti, pa četudi samo na celuloidnem traku.

Tone Pezdirc je aktiven v mladinskem klubu. Če se mladim v klubu karkoli pokvari, popravi Tone Pezdirc.

Pri tamburaših in pri folklori ga ni, vodi pa kino podjetje, predvaja filme. Brez njega bi ne bilo kino predstav, to drži kot pribito. Vemo pa, da kino podjetje dobro posluje, da imajo mladi celo dobiček od kino predstav, kar se je v preteklosti redkokdaj zgodilo. Nasprotno: kino dvorano so celo zaprli, ker je poslovala z izgubo, gledalcev ni bilo k predstavam, danes nemalo krat zmanjka vstopnic.

K pisanju o Tonetu Pezdiru me je pripravil stroj za ukrivljanje okroglih cevi. Stroj, ki si ga je zamislil naš mehanik.

– Prej smo morali cevi segrevati in jih šele nato ukriviti. Delo je bilo zamudno. Tri minute smo porabili za eno ukrivljanje. S strojem, z mojim orodjem, ukrivimo cev v nekaj sekundah, odpadlo pa je tudi segrevanje, pove Tone Pezdirc.

Za izboljšavo, za skrajšanje postopka, je dala metliška raziskovalna skupnost Pezdiru nagrado v višini pet tisoč dvesto dinarjev. Tone Pezdirc pa razmišlja o tem, da bi odšel iz Beti.

Menim, da bi morali sposobne, mlade ljudi zadržati na tej strani Gorjancev. V nasprotnem bi nam bilo morda kdaj žal.

T. G.

Ves čas dela za strojem

Cajner Jožica je pridna šivilja in ves čas, odkar je zaposlena v Kometu, dela za strojem. Je ena izmed mnogih žena, ki so se zelo mlade zaposlile. Jožica šteje komaj 26 let, toda za seboj ima že deset let delovnih izkušenj. Jožica je po rodu Mariborčanka. Njena teta živi v Metliki, kamor je naša sogovornica zahajala že pred več kakor desetimi leti. Tu, v Beli krajini, je spoznala sedanjega moža in se pred devetimi leti tudi tu omožila. Še istega leta se je zaposlila v Kometu, kjer dela še danes. Še preden je postala Belokranjka, je delala eno leto kot gospodinjska pomočnica v Mariboru. Njen dom

je v Križevski vasi, kjer imajo kmetijo. Pravi, da na kmetiji prav tako rada dela kakor v tovarni. Povedala nam je, da je njen delovni dan precej naporen, toda če ima človek voljo, tudi marsikaj naredi in zmore. Zanj ni nobeno delo težko, pa naj bo kakršnokoli: doma ali v službi. Naša Jožica ni mogla mimo tega, da nam ne bi povedala, da ima doma dve ljubki hčerkici. Starejši so se letos prvič odprla šolska vrata, mlajša pa se še brezskrbno igra s svojimi sovrstniki po vasi. Ker je naša navađa, da na koncu pogovora vprašamo sogovornika še za njegovo željo, smo to storili tudi tu. Rekla je: „Vse je v redu, samo če bo tako, kakor je bilo do sedaj.“

Škodljiva nevoščljivost

Jelenič Martina je doma na Lokvici pri Metliki, od koder se vozi vsak dan na delo z avtobusom. Tudi ona ima komaj 26 let, toliko, kolikor naša prejšnja sogovornica. Tudi ona je jubilat, z desetimi leti delovne dobe. „Deset let izgle-

da veliko, toda minilo je tako hitro, da se človek včasih kar zamisli nad tem, kako hitro bežijo leta“ nam je začela pripovedovati tovarišica Martina. Ni še poročena, toda slej ko prej bo prišlo tudi to. „Za to je še čas“, nam je rekla in zamahnila z roko. V Kometu dela že od vsega začetka njene službovanja. To se pravi, da je v naši delovni organizaciji že deset let. Marljiva delavka je za strojem, toda moti jo nekaj stvari, ki so v zvezi z njenim delom. Pravi, da ni pravega razumevanja med delavci oz. delavkami za stroji, ki delajo na normo. Večkrat sliši pogovore, s katerimi se ne strinja. Delavke zavidajo druga drugi. Prva se jezi, ker ima druga morda drugačno delo, toda manjšo normo, druga očita prvi, da je lahko dosegati njeno normo, itd. Nevoščljivosti Martina ne mara. Njena želja je, da bi se delavci med seboj bolje razumeli. Povedala nam je tudi to, da je z osebnim dohodkom, ki ga prejema, zadovoljna, in prepričana je, da se bo tudi ta iz leta v leto povečal, če bo naša delovna organizacija še naprej tako dobro poslovala, kakor do sedaj.

Veselite se do zemlje

Tovarišici KARLINI VUKŠI- NIČ po njenem izgledu in vitalnosti ne bi prisodila, da je za njo že trideset let delovne dobe.

„Veliko pešočim. Uživam na zraku in v naravi. To mi je ostalo še iz otroških let. Kot kmečki otrok sem v rani mladosti začela delati na polju in veselje do zemlje je še vedno v meni. Razen tega pa nikoli nisem imela prevelikih želja“, je dejala Karolina.

Vaša prva zaposlitev?

„1948. leta v gradbenem podjetju v Novem Beogradu.“

Kako? Saj ste vendar domačinka — iz Grabrova?

„Življenjska pot človeka

marsikam zanese. Mene je že takoj v začetku v Srbijo. Saj nisem ostala dolgo. Domotožje me je pripeljalo že po osemnajstih mesecih nazaj v Belo krajino. Zaposlila sem se v združnem sektorju. Najprej sem delala v Semiču, nato v Črnomlju in Metliki.“

Kakšni so vaši spomini iz tega obdobja?

„Ni bilo lahko. Jaz sem začela v knjigovodstvu in tako je bila moja poklicna usmeritev zapečaten. Spominjam se, da smo knjižili na „ameriški žurnal“. Velikokrat smo delali več kot osem ur. Besede nadura nismo poznali... Napišite tudi to: velikokrat smo imeli sestanke v Črnomlju. Prevoza ni bilo. Dogajalo se je, da smo se iz Črnomlja vračali peš v Semič ali v Metliko, odvisno pač od tega, kje je bil kdo zaposlen. V cekarčku sem imela nekaj jabolč in kos kruha. To je bilo tudi vse za tisti dan.“

V „Kometu“ ste že dolgo. Od kdaj natančno?

„Od vsega začetka, to je od 1960. leta. Takrat se je imenoval Invalidski zavod. Zaposlenih nas je bilo šest.“

Veliko se je spremenilo od takrat, kajne?

„Da, če samo pomislim, da se je iz navadne obrtne delavnice razvilo takšno industrijsko podjetje kot je danes Komet! Težav ni bilo malo, predvsem na začetku, vendar mi nikoli ni bilo žal, da sem prišla v to podjetje.“

Vaši najbolj prijetni spomini?

„Ko so periodični in letni obračuni pokazali uspešno poslovanje. To mi je dajalo nov polet za nadaljnje delo.“

Ste zadovoljni s prehojeno potjo in delom?

„Sem. Če bi bila zopet na začetku in če bi lahko vplivala na njen potek, je ne bi dosti menjala. Tudi poklic sem vzljubila in ne bi si izbrala drugega.“

In vaše želje ob tem jubileju?

„V prvi vrsti, da bi podjetje tudi naprej uspešno poslovalo in se razvijalo. Privatno pa si želim, da bi mi zdravje služilo

tako kot do sedaj in da bi otroci čimprej prišli do svojega kosa kruha.

Š. Z.

Gobar in ribič

FRANCA HENIGMANA poznam kot mirnega, skromnega in tihega človeka. Vsak dan ga vidim v modri halji, s čepico na glavi. Franc Henigman dela kot vodja mehanične delavnice. Za seboj ima osem-

trideset let delovne dobe. Njegovo življenje je bilo polno težkih trenutkov, dela.

Rojen je bil v Metliki, na Borštku. Otroška leta je preživel tako, kot so jih pač otroci v tistem času in v tistih razmerah. Pred vojno je delal v Vojno tehničnem zavodu v Kragujevcu. Zdaj je tam Crvena Zastava. Za mehanika se je Henigman izučil pri mojstru Alojzu Cvelbarju.

„Iz Kragujevca sem šel služiti vojaški rok v Boko Kotorsko. Po kapitulaciji stare Jugoslavije so me ujeli Nemci in me prignali do Slavonskega Broda, od tam pa v Nemčijo, v taborišče Buchenwald.“

Henigman se ob tem spominu razgovori, spomini, neprijetni, kar vrejo iz njega. Pred leti si je te dogodke zapisoval, a je vse skupaj izgubil.

„V taborišču sem bil dva meseca. Potem smo delali pri nemških kmetih. Naletel si na dobre pa tudi na slabe ljudi.“

— In po vojni?

„Vrnil sem se v Metliko. Hiša je bila požgana in preostalo mi ni nič drugega, kot da sem šel s trebuhom za kruhom. Pot me je zanesla v tovarno Borovo. Tam sem bil devet let in pol. V Maglaju — v tovarni natron papirja — pa sem delal devet let in tri mesece. Povsod so me imeli radi.“

— Potem ste pa prišli v Beti, kajne?

„Da. To je bilo 1966. leta.“

Potem se pogovarjava o njegovi ribičiji. Tudi gobe rad nabira in dobro pozna kraje, kjer jih je moč najti. Sicer pa Henigman nima prostega časa

na pretek, če si ga pa že ukrade, je najraje na svežem zraku, v gozdu ali ob reki.

Franc Henigman je bil tisto soboto med jubilejanti dela. Do upokojitve mu manjkata še dve leti. S to mislijo se nekako ne more sprijazniti, kajti v njem je še veliko energije in volje do dela.

Sicer pa verjamem, da bo Henigman delal še dolgo.

T. G.

Partizanski ročni stavec

Kratek življenjepis tovariša Jureta Flajnika, direktorja prodaje, bi bil takle:

Rojen je bil v Fučkovcih, nedaleč od Vinice, rojstnega kraja pesnika, dramatika, prevajalca in mladinskega pesnika Otona Župančiča. Osnovno šolo je obiskoval v Vinici, trgovsko poslovodsko pa v Rogški Slatini. Kot prodajalec je služboval v Vinici, na Sinjem vrhu, v Metliki. V Beti je prišel 1. julija 1960. leta, torej pred osemnajstimi leti.

„Tistega leta je bilo zaposlenih v Beti sto štirideset delavcev, letna realizacija je bila tristo petinšestdeset starih milijonov. Toliko napravimo danes v slabih dveh dneh.“

– Kaj je takrat proizvajala naša delovna organizacija?

„V glavnem volneno trikotaržo, zavese, imeli smo dva snutkovna stroja, da smo lahko izdelovali kombineže. Prodajali smo glavnem po Sloveniji in delno po Hrvaški.“

– Gotovo je razlika med delom takrat in danes?

„Je, in to velika. Beti je postala gigant. S kopalkami in s perilom se lahko kosamo z najvidnejšimi proizvajalci v Jugoslaviji, upam pa si trditi, da smo celo vodilni, da smo na vrhu jugoslovanske konfekcije. Če kdo ob tem samo pomisli na staro leseno barako na Pungartu, kjer smo imeli skladišča, lahko vidi ogromen napredek.“

– Čemu pripisujete zasluge za razvoj?

„Volji ljudi, ki so vedno stremeli za boljšim, za večjim, ljudem, ki so žrtvovali čas, energijo, najlepša leta, ljudem, ki so se odpovedovali tudi zaslužku, da je zraslo to, kar imamo danes.“

– Vem, tovariš Flajnik, da ste bili tudi med udeleženci NOB. Bi malce spregovorila tudi o tem?

„Res je. Bil sem na Rogu, v partizanski tiskarni. Bil sem ročni črkostavec. Kopico spominov imam od tam.“

V komerciali ni nikoli miru. Telefoni bmijo, ljudje prihajajo zaradi dobropisov, bremepisov, sprašujejo po pošilkah, zato najin pogovor ni mogel steči, večkrat sva ga morala prekiniti. Tempo dela je hiter, toda Jure Flajnik mu je kos, četudi je že lani srečal Abrahama in četudi ima že štirinajst let delovne dobe.

T. G.

Ptica selivka

Anton Vukšinič je doma v Želebeju in je star 53 let. Nedvomno je med najstarejšimi

delavci v Kometu, ne le po letih, temveč tudi po delovni dobi. Za seboj ima namreč že 30 let službovanja. Na kratko nam je povedal svoj življenjepis: „Ko sem dopolnil 16 let, sem postal partizan. Boril sem se v Tomšičevi brigadi ter v XV. SNOUB belokranjski. Med vojno sem bil dvakrat ranjen, zdravljen pa sem se v partizanski bolnišnici v Žumberku in v Italiji. To so bila najtežja leta v mojem življenju. Po osvoboditvi sem bil zaposlen v Ljubljani na denarnem zavodu in v invalidskem domu. Nato sem se vrnil v Belo krajino. V Črnomlju sem bil vodja Vinske kleti, toda ne dolgo. Zaradi težkih domačih razmer sem moral prekiniti delovno razmerje in ostati nekaj časa doma. Ko je ta kriza minila sem se po nekaj letih spet zaposlil, in sicer sem bil referent za odmero davkov. Povedati moram, da med ljudmi nisem bil prav nič priljubljen, ko sem bil na tem delovnem mestu. Po vseh teh „selitvah“ iz

službe v službo sem pred 16 leti prišel v Komet, kjer sem že od vsega začetka služboval v tej delovni organizaciji vodja skladišča surovin.“

„In kako se počutite na tem delovnem mestu?“, smo ga povprašali.

„Zadovoljen sem, čeprav imam veliko odgovornost, pa tudi dela nam nikoli ne manjka. V Kometu bi želel ostati vse do konca svoje delovne dobe“, nam je povedal tovariš Vukšinič.

Želji je ime zdravje

Ivan Gašperič – Metličan je, rojen 1939. leta, v službi pa že dvajset let. Prav letos je poteklo dvajset let, odkar se je zaposlil.

„Katero je bilo tvoje prvo delovno mesto?“, je bilo vprašanje, s katerim smo začeli pogovor z Ivanom. Začel je pripovedovati:

„Zaposlil sem se 1958. leta, in sicer na pošti v Novem mestu, nato pa še na poštah v Adlešičih in Metliki. Tu sem delal nekaj let, potem pa sem se preselil na občino, kjer sem bil, prav tako kakor Tone Vukšinič, moj sodelavec sedaj, referent za odmero davka.“

„Je bilo tvoje naslednje delovno mesto to, kjer delaš sedaj?“

„Ne. Še predno sem prišel v Komet, sem delal na Zavodu za rezerve SRS v Rosalnicah. V Komet pa sem prišel pred osmimi leti, in sem že ves čas v tej delovni organizaciji vodja skladiščne kartoteke. Delam v skladišču surovin“, nam je odgovoril tovariš Gašperič.

„Ali si zadovoljen s tem delovnim mestom?“ je bilo naše naslednje vprašanje.

„Z delom in delovnim mestom, pa tudi s sodelavci sem zelo zadovoljen. Želim, da bi bilo tako tudi v bodoče“, je z

zadovoljstvom odgovoril naš sogovornik.

„In želja, ki jo imaš ob svojem jubileju?“

„Moja največja želja je, da bi naša delovna organizacija še naprej tako dobro poslovala kakor do sedaj, da bi se v kolektivu vedno tako dobro razumeli, sebi pa želim samo kar največ zdravja“, je bil Ivanov odgovor, s katerim smo končali naš pogovor.

Leto do upokojitve

Z Zofijo Verbančič sem se pogovarjal za naše Vezilo že dvakrat, zato je menila, da nima več kaj povedati.

– Štirinajst let delovne dobe imate. To ni malo.

– Res je. Tri leta sem delal v Nemčiji, potem v Metilnici Dobova, zatem v Doku, pa v obratu Dobova in končno v TOZD Konfekcija Dobova.

– Ste pa zamenjali nekaj vodij, kaj?

– Ja, kar sedem jih je bilo.

– In kaj delate?

– Sem pregledovalka gotovih izdelkov. Otroške pajace pregledujem. Norma je visoka, dela ne manjka.

– Se vam kdaj zgodi, da ne dosežete norme?

– O, to pa ne. Nikoli. Četudi imam dobro leto do upokojitve, normo celo presegam. V oktobru, na primer, sem dosegla normo s 126 %.

– Kaj pa sicer delate v TOZD Konfekcija Dobova?

– Petdeset odstotkov naše proizvodnje predstavlja otroška konfekcija. Izdelujemo pa tudi ženski program iz šarameza, polsatena, prevzeli pa smo tudi del proizvodnje spodnjih ženskih hlačk.

– Gotovo vam bo dolgčas po Beti. Potem, ko boste odšli.

– Res je. Vendar me bo seznanjala z dogodki v kolektivu moževa hčerka. Šele dva meseca dela tu pri nas kot šivilja. Se bo že vživela in stopila s sodelavci.

– In kakšne so vaše želje ob delovnem jubileju?

– Da bi se razvijali, da bi se razumeli in da bi bili zdravi. Več si ne želim, če ni že to malce preveč.

T. G.

(nadaljevanje z 2. st.)

odložena, šteló, kot da mu ukrep sploh ni bil izrečen.

Če pa bo delavec v navedeni dobi ponovno huje kršil delovno obveznost, pa bo morala disciplinska komisija ugotoviti delavčevo odgovornost za novo kršitev delovne obveznosti, vendar pa delavcu za novo kršitev ne bo izrekla novega ukrepa, pač pa bo le preklicala odloži-

disciplinske komisije od 16. 2. do 10. 11. 1978. Po obravnavanih primerih izstopajo v ospredje DSSS, TOZD Barvna in TOZD Metilnica. Če upoštevamo število zaposlenih, čas dela komisije, menim, da število obravnavanih delavcev ni relativno visoko (tabela 1)

Zanimivo sliko nam daje tabela 2. Iz nje povzamemo ugotovitev, da je celotna skrb za red in disciplino ter izvrševa-

enake delovne obveznosti (izostanek z dela) pojavlja več delavcev (skupina) hkrati. Ti pojavi so bolj nevarni kot dejanje posameznika.

Tabela 3 nam pove, kakšna je struktura izrečenih ukrepov. Da se izognem ponavljanju navedenega iz prvega dela tega poročila, povem, da izrečeni ukrepi ugotavljenemu dejanskemu stanju, dejstvom in okoliščinam, ki jih je komisija ugotovila, in

Komisija mora zahtevati mišljenje sindikata. To je storila v vseh primerih (32). Odziv sindikata po TOZD je bil polovičen. Še bolj zaskrbljujoče je, da se sindikat ni udeležil niti ene obravnave. Sindikat v konkretnem primeru ni odigral svoje vloge, ki jo ima pri urejanju odnosov v TOZD. Sindikat ni samo varuh pravic delavca, temveč je dolžan spremljati, kako se v TOZD izvršujejo obveznosti in odgovornosti, ker je aktivni subjekt v urejanju navedenega (glej statut TOZD).

Omeniti je še treba, da zoper izrečene ukrepe ni bilo niti ene pritožbe, ne pri organu upravljanja v TOZD (DŠ), pa tudi izven TOZD ne. Ta podatek nam kaže na to, da je bilo delo komisije pravilno.

Mislim, da bo pripravljeno poročilo odpravilo nekatere dileme glede dela disciplinske komisije. Prvi del lahko služi kot pripomoček vsem organom v TOZD, zlasti pa članom disciplinske komisije pri njih-

Tabela 1 PREDLAGANI ZA UVEDBO POSTOPKA PO:

TOZD	KV	PL	BAR	KONF. M	DSSS	IC
Skupaj	1	6	10	2	13	—
32						

Tabela 2 POSTOPEK ZAČET NA ZAHTEVO:

TOZD	Del.	Direk.	Delav.	Družb.	Sind.	Organ.	Pobuda
sveta TOZD	kontrole	prav.sam.		Sob	delavcev		
KV		1					
PL		6					
BAR		10					
KONF. M		2					
DSSS		13					
IC		—					
Skupaj		32					

Tabela 3 STRUKTURA IZREČENIH UKREPOV

TOZD	Spoz.	Postopek	Prenh.	Izrečeni ukrepi	Raz.	na druga dela	Pren. DR	Postopek
	za odg.	Ker ni dokazov	z delom	Opo. min	Pog.	nep. čas	pog. nepog.	ni končan
KV	1	—	—			1	8m	
PL	5	1		4				
B	6		1	3	1			8 in 12m
KM	2							12m
DSSS	10	3		5	3	1	6m	6m
IC								

Tabela 4

AKTIVNOST SINDIKATA

TOZD	Zahtevamo miš. sindikata	Prejeto miš. sindikata	Udeležba sind. v post.	Udeležba zagovornika
KV	1	1	—	—
PL	6	2	—	—
B	10	3	—	—
KM	2	1	—	—
DSSS	13	7	1	1
IC	—	—	—	—
Skupaj	32	14		1

tev že prej izrečenega ukrepa (za prvo kršitev delovne obveznosti), tako da bo uveljavljen prvotni ukrep.

Ob zaključku prvega dela na poudarim, da je komisija strogo vezana na načelo NULUM CRIMEN, NULA SINA PENA LEGE (ni kazni in kaznivega dejanja, če nista določeni z zakonom in če ni zanj predpisana kazen, preden je začel veljati). To pomeni, da lahko delavec odgovarja le za tiste kršitve delovne obveznosti, ki so določene v pravilniku o delovnih razmerjih, v nasprotnem primeru pa ne.

Dosedanje delo skupne disciplinske komisije

V analizi del je zajeto delo

nje delovnih obveznosti skrb direktorja TOZD, medtem ko drugi upravičeni organi za uvedbo disciplinskega postopka niso niti enkrat podali predloga za uvedbo disciplinskega postopka. Podatki iz tabele nam povedo, da je odgovornost navedenih organov pri izvrševanju pravic, obveznosti in odgovornosti v TOZD slaba. Upravičeni predlagatelji nimajo samo pravico zahtevati uvedbo disciplinskega postopka, temveč so to dolžni storiti, ko zvedo za kršitev delovne obveznosti, ne da bi čakali le na direktorja TOZD.

Izredno slabo aktivnost kažejo upravičeni predlagatelji, ko gre za primere kršitve delovne obveznosti, kjer se kot kršitelji

katere je dolžna ugotoviti in upoštevati do izrekanja ukrepa.

V praksi je slišati, da komisija ni stroga. Morda je to tudi res, vendar so vzroki za to bolj na strani organov v TOZD, kot na strani komisije. Postopek pred disciplinsko komisijo je del celotnega postopka v TOZD in ne zunaj njega. Analiza tabel 2 in 4 nam kaže na to, da je predlagana kontinuiteta med organi v TOZD in disciplinsko komisijo. Odnos med izrečenim ukrepom in sredino, ki ga sprejme oz. pričakuje, ni indentičen, ker sredina oz. posameznik drugače sprejema oz. pričakuje ukrep. Komisija svoje delo ne more opreti na navedeno.

Tabela 4 nam daje približno podobno sliko kot tabela 2.

vem nadaljnjem delu. Drugi del ima namen, da se odpravijo pomanjkljivosti, nakazane v poročilu ter da pomaga k izboljšanju dela. Zaradi krajšega časa dela komisije, pa tudi zaradi pomanjkanja podatkov, nisem dal podatkov o socialni strukturi kršilcev. Vendar nekatere pavšalne ugotovitve kažejo, da je v strukturi kršilcev v večini zastopana struktura neposrednih proizvajalcev. Ta pojav je lahko zelo nevaren, v kolikor bi se še vnaprej nadaljeval in bi lahko odprl vrsto drugih negativnih tendenc in pojavov.

V zvezi z dosedaj navedenim predlagam:

— da sleherno kršitev in kršilca v TOZD obravnavajo ustrezni organi (delavski svet, O IO OOS ter odbor samoupravne delavske kontrole),

— aktivno sodelovanje organov iz TOZD z disciplinsko komisijo,

— udeležbo predlagatelja na obravnavi pred disciplinsko komisijo.

D. MILOVANOVIČ

Beti v super ligi

BETI V SUPER LIGI

Kolo pred koncem slovenske lige, ki se igra letos prvič po skupinah, je moštvo Beti na drugem mestu v skupini A. Tako so se uvrstili naši fantje v super slovensko ligo. Pričetek tekmovalj v tej ligi bo 26. januarja naslednje leto.

KONUS : BETI 89:93 (75:75, 41:38)

Na zelo težkem gostovanju v Slovenskih Konjicah si je priborila Beti dve pomembni točki. V začetku je kazalo, da bo slabo, Metličanom je uspelo dohiteti Konus šele v drugem delu igre. Beti je zmagala v podaljšku.

Za Beti so igrali: Jurajevčič, Gršič 4, Medek 47, Grbec 8,

Vergot 4, Einsidler, Švinger 10, Nemanič 12, Kremesec 6.

TRNOVO : BETI 61:74 (37:35)

V pomembnem srečanju so košarkarji Beti zaslužno osvojili točki. Igra je bila zanimiva, kvalitetna.

Za Beti pa so igrali: Gršič 2, Medek 29, Grbec 16, Vergot 8, Einsidler 4, Švinger 10, Nemanič 7, Žibert, Kremesec.

BETI : ZLATOROG 105:81 (53:34)

Tekma je bila nezanimiva, ker so bili Metličani Zlatorogu le prehud nasprotnik. Videti je bilo nekaj lepih potez, ki so jih maloštevilni gledalci navdušeno pozdravili.

Za Beti so igrali: Gršič 4, Medek 38, Grbec 8, Vergot 6,

Švinger 26, Nemanič 15, Žibert 2, Jurajevčič, Kremesec 6.

NOVO MESTO : BETI 78:73 (42:39)

Obe moštvi sta uvrščeni v slovensko super ligo. Tekma je bila dokaj zanimiva, Metličani so imeli celo priložnost zmagati.

Igrali so: Jurajevčič, Gršič 8, Medek 27, Grbec 10, Einsidler, Švinger 8, Šahmič 14, Nemanič 4, Kremesec 2.

BETI : KONUS 103:86 (45:38)

V zadnji tekmi slovenske košarkarske lige skupine A je Beti s težavo premagala borbeno goste. Domačini so delali veliko napak, gostje so jih z mirno igro obrnili sebi v prid. Dokaj visoko zmago so si zagotovili igralci Beti šele v zadnjih minutah.

Igrali pa so: Gršič 8, Medek 43, Jurajevčič, Grbec 12, Vergot, Einsidler 6, Švinger 9, Šahmič 18, Kremesec 7.

STEVICA MEDEK

Svečana akademija

V ponedeljek, 11. decembra 1978, je bila v veliki dvorani Gospodarskega razstavišča v Ljubljani svečana akademija, posvečena dogodkom pred štiridesetimi leti, ko so se pojavila v slovenskem sokolstvu napredna gledanja, kar je povežalo organizacijo z drugimi naprednimi gibanji v Sloveniji.

Na pobudo Komunistične

partije so sodelovali Sokoli kot ena od osnovnih skupin pri ustanovitvi Osvobodilne fronte aprila 1941. leta. Zbor delegatov slovenskega sokolstva je 18. julija 1945. leta na Taboru sklenil, da se vključi z vsem članstvom in imetjem v novo telesnokulturno organizacijo Slovenije.

Skupaj z učenci osnovne šole smo se udeležili te akademije tudi članice telovadnega društva Partizan. Spored je trajal približno dve uri, nastopale pa so vrhunske telovadke in telovadci iz društev Partizan v sodelovanju z Ljubljansko gimnastično zvezo ter skupina

pripadnikov Jugoslovanske ljudske armade. Videli smo tudi nastop pionirjev. Prikazali so svobodne like, potem pa so nastopili še na dvovišinski bradlji. Vrhunske telovadke Ljubljanske gimnastične zveze so nam pokazale zelo lepe točke akrobatike ter športno ritmično gimnastiko. Največ aplavza so dobile točke: Pozdrav Titu, Svoboda-sreča-Tito in Športna ritmična gimnastika.

Naj zapišem ob koncu še to, da je nastopala večina telovadk in pionirk v telovadnih dresih, izdelanih v vzorčnem oddelku Beti Metlika.

DRAGICA VRBANČIČ

BETKO IMA BESEDO

Duro je naš šofer, mercedes pa je naš službeni avto. Duro stanuje v bloku, mercedes pa stoji na dvorišču.

Duro ima streho nad glavo, mercedes pa ima sneg na strehi.

Svoj čas je bil Duro brez družbenega stanovanja, mercedes pa je imel družbeno garažo.

Duro je potem dobil stanovanje, mercedesu pa so vzeli garažo. Že petkrat, kajti ena garaža je bila uporabljiva za shrambo gasilskega avtomobila, druga za skladišče civilne zaščite in tako dalje.

Pisati o stranišču ni hvaljezna tema, toda moško stranišče v prostorih delovne skupnosti skupnih služb je velikokrat pošteno zasvinjano. Snažilka seveda ne more stati z metlo v roki in čakati, da bo čistila za vsakim posebej. Malo več straniščne kulture nekaterim ne bi škodilo. Zadeva je še toliko bolj mučna, ker uporabljajo omenjeno stranišče tudi stranke, ki obiskujejo komercialo. Najlepše slike o nas ne morejo dobiti.

Direktor finančnega računovodskega sektorja Viktor Kozjan ima nogo v mavcu. Zlobneži trdijo, da je prišlo do poškodbe zato, ker so mu padli na nogo papirji s podatki o prekoračitvi fiksnih stroškov. Vse je možno.

Konec novembra je doletela kofetarje in kofetarice strašna tragedija. Zmanjkalo je kave. Marsikoga je to veliko bolj prizadelo kot morebitni izpad realizacije. Posamezniki so vohtljali za kavo po Jurovskem brodu, po Svržakih in po drugih republikah.

„Kaj takega se več ne bi smelo pripetiti,“ so govorili.

*Ta tovarna – naša Beti –
res priznana je povsod,
posebno pa po slabih plačah,
slabših skoraj ni drugod.*

*Kadar plačo pač dobimo,
smo korajžni in veseli,
saj najrajši bi zapeli,
ko imamo raj na zemlji.*

*Problemov ni pri nas nobenih,
ker res dela je dovolj,
če pa zunaj si ob enih,
si pa res takoj gotov.*

*Ker se v Beti mnogo zida,
za prostore bojazni ni,
skriješ se kar izza zida,
da te šef ne zaloti.*

*Če med šihom Športske bereš,
zveš lahko precej novic,
če pa ti se stroj ustavi,
te zato ne briga nič.*

*Kar se naše hrane tiče,
tu pa sploh problemov ni,
jemo zmeraj kislo zelje,
da nam že kar iz ust visi.*

*Res imamo v Beti srečo,
ker v bližini Ančka je,
ko občutimo vročino,
se pri njej lahko hladimo.*

*Kar se naših šefov tiče,
res ni boljših naokrog,
če pa ga med šihom iščeš,
ga ne najde večni bog.*

*Lepa naša je bodočnost,
saj se zida res veliko,
ko imaš pa največ dela,
jo pa mahneš kar v Metliko.*

*To naj bo za novo leto.
Drugo leto bolje bo,
vsaj tri dni po novem letu,
ko se ga nasekamo.*

IVAN MALEŠIČ

OB PODELITVI PLAKET JUBILANTOM DELA – OB PODELITVI PLAKET JUBILANTOM DELA – OB PODEL

Irena Sumina velikokrat napoveduje na naših proslavah, je pa tudi dobra recitatorka. Nikoli ne odreče sodelovanja, že vrsto let je članica mladinskega tamburaškega orkestra, ki dosega zadnje čase velike uspehe skupaj s folklorno skupino Ivan Navratil. Foto: Janez Žele

Na svečanosti ob podelitvi plaket in denarnih nagrad jublantom dela je govoril glavni direktor Miroslav Štimac. Spregovoril je o razvoju Beti in o prispevku ljudi k velikemu napredku naše delovne organizacije. Foto: Janez Žele

Jože Štrucelj, predsednik delavskega sveta delovne organizacije Beti, izroča plaketo Sulejmanu Kru, zastopniku iz Jajca. Foto: Janez Žele

Med jublanti dela je bil tudi Jože Šterk, vodja družbene preskrbe. Kuharice so odlično pripravile kosilo, ansambel Zarja je poskrbel za ples, za kolo, ki se je vilo po menzi. Foto: Janez Žele

Pod vodstvom Silvestra Mihelčiča je na svečanosti nastopil ženski pevski zbor iz Čmornja. Človeku se nehote porodi misel, da bi bilo zelo dobro, če bi imeli podoben pevski zbor doma, v Beti. Žensk je veliko in gotovo so med njimi tudi take, ki imajo veselje do petja. Foto: Janez Žele